

Bizonyságtétel

Fodorné Bartók Krisztina
Pasztorálpszichológia szak levelező tagozat I. évfolyam
2011. szeptember 29.

1969. január 7-én születtem Budapesten. 1969 februárjában kereszteltek, evangélikus hitvallás szerint. 6 éves koromtól bibliaórákon vettem részt, majd 1981. május 10-én konfirmáltam Budapesten a XVII. kerületi Rákoshegyi Evangélikus templomban. Édesanyám református, édesapám evangélikus hitvallású. A nagyszüleim példamutató hívő evangélikus keresztény életet éltek. Nagypapám több éven keresztül a XVII. kerületi evangélikus egyházközösség presbitereként szolgált. Az ő nyomdokaiba lépett édesapám is, aki szintén presbiteri szolgálatot teljesített egyházunknál.

Alapvetően tehát hívő keresztény családban nőttem fel. Másfél évvel ezelőtt tértem meg. Óriási különbséget érzek a megtérésem előtti, illetve a megtérésem utáni Istenbe vetett hitem között. Megtérésem előtt, mivel keresztény családban nevelkedtem, elhittem, hogy Isten létezik „de csak úgy elhittem”, mert ezt tanították nekem. Felnőtt koromban időnként eljártam a templomba, de nem volt mélységes kapcsolatom Istennel. Egyfajta egyszerű hitben éltem. Ezzel az egyszerű és ugyanakkor kevésnek mondható hittel nagyon könnyű volt letérnem arról az útról, amelyet Isten kijelölt a számomra.

Már akkor is az egészségügyben dolgoztam. Pályafutásom alatt rendkívül sokat romlott az egészségügy helyzete (vizitdíj, várólisták), illetve az emberek szociális jólétének az állapota. Sok-sok testi-lelki beteg emberrel találkoztam. Láttam az emberek kétségbeesését, az egészségügy rossz helyzete miatt. Valósággal félték a betegségtől, mivel nehezen juthattak orvosi kezeléshez.

Már-már bennem is félelem kezdett kialakulni. Szinte biztos, hogy kishitűségből adódóan, ugyanakkor észrevétlenül, de belekerültem a sátán csapdájába. Alternatív gyógymódok után kutattam. Először csak fűben-fában orvosság, reflexológia, az inga tudománya, stb. Mivel ezek bizonyítottan jól működtek, egyre nagyobb érdeklődéssel voltam ezen dolgok iránt. Valósággal hittem bennük. Egyre többet akartam tudni, ezekről a sejtelmes dolgokról és ez bevezetett az okkultizmus mélységébe. Testi-lelki gyógyír után kutattam, melyet hasznosítani szerettem volna az emberek és saját magam részére. Kerestem és kutattam, míg egy napon az a kényszergondolatom támadt, hogy a hajamat feketére festem (sosem volt fekete hajam), és nagyon hosszú hegyes körmeim lesznek, mint egy igazi okkultizmust művelő boszorkánynak. A sátán ekkor már nem csak a belső énemre, hanem a külső énemre is hatást akart gyakorolni. Az Úrnak legyen hála, ez nem történt meg. Az okkultizmus útvesztőiben tévelyegve, kiüresedett lélekkel sétáltam a szakadék széléig, ahol a lejtő végállomása maga a pokol. Pokol az örökkévalóságig. Még mielőtt ez megtörtént volna, ekkor szólt közbe az Úr.

Ezzel egy időben a munkahelyemen találkoztam egy kedves ismerős hölgygel, aki egy könyvet tartott a kezében, melyet éppen olvasott. A könyv címe: Doreen Irwine:

Boszorkánykanyar (Immánuel alapítvány, 2001.). Beszélgetésbe elegyedünk, mígnem erről a könyvről is szó esett. Kölcsönkértem, és nagyon rövid idő alatt el is olvastam. Megdöbbsentem. A könyv megtörtént eset alapján íródott. A benne szereplő lányt a szegénysége sok rossz helyre elsodorta az életben, míg végül a sátán szolgálatába került. Egy sátáni szekta boszorkánnyá nevezte ki őt, aki szintén fekete haját, hosszú körmöket viselt. A sátán hatalmat adott a kezébe, fekete mágiát űzött. Ez először érdekességként hatott rá és hasonlóan az én esetemhez, egyre jobban elmélyedt benne. Gonosz démonok szállták meg, ezzel sok gyötrődést okozva neki. Sok-sok gyötrelem után, saját akaratából később megtért, és egy lelkész segítségével megszabadult a lelkét uraló gonosz démonoktól. (Mellbevágóan hasonlított a történet a saját esetemre. Sajnos a negatív szellemvilágot én is megtapasztaltam.) Isten ekkor a Szentlélek segítségével felnyitotta a szemem. A könyvet elolvasva eszméltem fel, hogy hová vezet az az út, amely az okkultizmusnak van kikövezve. Örökre elvettem a fekete haj és a hosszú hegyes körmök gondolatát. Isten a szakadék szélén megragadta a kezem, megmentett, mert szeret. Felismertem, hogy terve, célja van az életemmel. Ekkor tértem meg. Isten engem nem csak hogy megmentett, de még az őszinte, igaz hit ajándékát is megkaptam tőle. Már nem „csak elhiszem” Isten létezését, hanem tudom, hogy létezik, mert megtapasztaltam. Létezése számomra meggyőződéssé vált. Megtérésemet követően egy nagyobb krízishelyzetből adódóan (édesanyám szív műtéten esett át, amely majdnem halállal végződött, de Isten és a Szentlélek kegyelméből ez nem történt meg) nagyobb próbatételen estem át. Ez a próbatétel hitemet még jobban megerősítette, állhatatosságra tanított. Feltétel nélküli bizalom alakult ki bennem Isten iránt.

A „keresztény gyermekből”, felnőtt kereszténnyé váltam, de ahhoz, hogy kiteljesedjek még hosszú lelki fejlődésen kell keresztül mennem. Ma már állandó, élő kapcsolatban vagyok Istennel, Aki folyamatosan szól hozzám a Biblián keresztül. Ezért ma már nélkülözhetetlen számomra a vasárnapi igehirdetésen való részvétel és a Mai ige című kiadvány olvasása.

Hogy keresztény vagyok, a megtérésemet követően vált számomra igazán értékévé. A keresztény szó azt jelenti, hogy Krisztuskövető. Krisztust követem, akinek a kereszten elszenvedett halálával megváltást nyertem a bűneimből. Szeretnék testemmel, értelmemmel és lelkemmel is Jézus Krisztusra hasonlítani, mert Ő maga a teljes tökéletesség, a végtelen szeretet, és az egyetlen lehetséges példakép mindannyiunk számára, hiszen:

„Krisztus az út, az igazság és az élet!”